

ஸ்ரீ :
ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம :

நம்பெருமாள் விஜயம்

(ஸத்யம் ஸத்யம் புந: ஸத்யம் யதிராஜோ ஜகத்குரு:)

(மலர்- 351)

Sep (1) / 2021

நம்பெருமாள், எம்பெருமானார் அருளால் முயன்றவன்
'ஸ்ரீ அஹோயில தாஸன்' க.ஸ்ரீதரன்

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:
திருவே தஞ்சம்
திருவரங்களே தஞ்சம்
தஞ்சமடைந்த நம் ராமானுஜன் திருவடிகளே தஞ்சம்

கைப்பொருள்கள் முன்னமே கைக்கொண்டார் காவிரி நீர்
செய்ப்புரள ஓடும் திருவரங்கச் செல்வனார்
எப்பொருட்கும் நின்று ஆர்க்கும் எய்தாது நான் மறையின்
சொற்பொருளாய் நின்றார் என் மெய்ப்பொருளும் கொண்டாரே.

காவேரி வர்த்ததாம் காலே காலே வர்ஷது வாஸவ:
ஸ்ரீரங்கநாதோ ஜயது ஸ்ரீரங்கஸ்ரீச்ச வர்த்ததாம்

ஸத்யம் ஸத்யம் புந: ஸத்யம் யதிராஜோ ஜகத்குரு:

உட்பொதிவு

1. லக்ஷ்மீ தந்தரம்	3
2. ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயம்	5
3. தத்வ த்ரயம்.....	7
4. திருவாய்மொழி (ஈடு வ்யாக்யானம்).....	17
5. ஸ்தோத்ர ரத்னம் (பெரியவாச்சான்பிள்ளை வ்யாக்யானம்).....	29

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீபாஞ்சராத்திர ஆகம நூலான

லக்ஷ்மீ தந்திரம்

(பகுதி - 171)

23. அசேஷ புவந ஆதாரா ஸங்கல்ப ப்ரபலீக்ருதா

ப்ரத்யபிஜ்ஞாயதே ஸைவ ஸத்பிரேவம் நிர்வசநஸ்திதை:

24. ஸரத்யஸ்யாச்சலம் ஸர்வம் ஸ்த்ரியதே ஸகலை: ஸதா

ப்ருதிவீ ஸம்ஸ்திதா ஸேயம் ஸ்தம்பே ஸ்ருத்யா நியுஜ்யதே

பொருள் - “அசேஷ புவந ஆதார (அதாவது ர)” என்னும் எழுத்தைக் கொண்டவளும், பரமாத்மாவின் அதே சக்தியானவளும் ஆகிய அவளை மேலும் சுதந்திரமாகச் செயல்படும்படியாகத் தூண்டுவது “ஸ்ர” என்னும் ஒலியின் மூலம் அறியப்படுகிறது. அசையக்கூடிய அனைத்தும் அவளிடமிருந்தே வெளிப்பட்டு, பாதுகாப்பிற்காக அவளையே அண்டுகின்றன. ப்ருதிவீ என்னும் ஒலியில் (அதாவது “க”) உள்ள அதே சக்தியானவள், ஸ்ருஷ்டியின் அசையாமல் நிலை கொண்டு, அனைத்தையும் பாதுகாக்கும் செயலிலும் ஈடுபட்டபடி உள்ளாள்.

25. ஸஹோ நாம பலம் தத்ர ரமதே தத் ஸஹஸ்ரதா

ஸஹஸ்ரதி ஸஹஸ்ரா ஸ்யாத் அக்நீஷோமாத்மநோ மம

பொருள் - “பலம்” என்னும் பொருள் கொண்டதான “ஸஹஸ்” என்னும் சப்தமானது, ஆயிரக்கணக்கான வகையில் களித்தபடி உள்ளது. இப்படியாக அக்னி மற்றும் சோமனை உள்ளடக்கிய எனது சக்தியானது ஆயிரக்கணக்கில் வெளிப்படுகிறது. இதுவே “ஸஹஸ்ரா” எனப்படுகிறது.

26. அக்நீஷோமமயீ ஸா மே சக்தி: ஸர்வக்ரியாகரீ
ஸுஸங்கல்ப ஸமித்தா ஸா தேஜஸாம் ராசிருர்ஜிதா
27. ஸம்ப்ராப்யைவாநலம் பாவம் காலபாவகதாம் கதா
ரேத்யேவம் கேவலீ பூத்வா ஜ்வலத்யவிரதோதயா
28. பரமேச்வரபூதா ஸா பரமாச்சர்யகாரிணீ
ர இத்யேவ மஹாசக்திர்மதீயாத்யா க்ரியாஹ்வயா

பொருள் - அக்னி மற்றும் சோமனை உள்ளடக்கிய எனது சக்தியானது அனைத்துவிதமான செயல்களையும் செய்யவல்லதாகும். சரியான எண்ணங்கள் மற்றும் ஓங்கி நிற்கும் வலிமை ஆகியவற்றால் தூண்டப்படும் அவள், அக்னியின் உள்ளே இருப்பவளாக, அனைத்தையும் அழிக்கவல்ல அக்னி நிலையை அடைகிறாள். “ர” என்பதன் தூய்மையான நிலையில் அவள் மிகுந்த ஆற்றலுடன் ஒளிர்ந்தபடி உள்ளாள். அவள், பரமேச்வரன் என்னும் எழுத்துடன் (அதாவது “ஹ்”) சேர்ந்து, வியக்கவைக்கும் செயல்களைச் செய்கிறாள். “ர” என்பதே எனது மஹாசக்தியான “க்ரியா” என்பதாகும்.

ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் திருவடிகளே சரணம்
ஸ்ரீகமலவல்லி நாச்சியார் திருவடிகளே சரணம்
... தொடரும்

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீவேதாந்த மஹாதேசிகன் அருளிச் செய்த

ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயம்

(பகுதி - 38)

[திரையின் பின்னாலிருந்து] கண்கள் கெட்டுப்போன அவன் யார்? அனைவருடைய அனுகூலத்திலேயே நோக்கம் கொண்டபடி உள்ள நம்மை, பாபிகள் என்று அழைப்பது யார்? தாழ்ந்த ஒழுக்கம் கொண்டவனே! எங்களுடைய பிறப்பிற்குக் காரணமாக உள்ளவனை விலங்கி பூட்டி அழிக்கும் உங்களை அழிப்பதிலும், அவனுடைய துக்கங்களை அனைத்தையும் நீக்கி அவனுக்குப் பேரானந்தம் அடையவைப்பதிலும், அஸூரர்களுடைய குலத்திற்கு விரோதியான பகவானுடைய கருணைக்கு உட்பட்டு நாங்கள் முயல்கிறோம். அடுத்து உள்ள சொற்கள் உபநிஷத்தில் கூறப்பட்டவை:

60. ஸ்வாதீந ஸம்ஸாரண நாட்ய நிரூடவ்ருத்தே:

ஸந்தோஷித: ப்ரணத பூமிகயாஸ்ய பும்ஸ:

ஸ்தானே விதாஸ்வதி விபு: ஸ்திரசிஹ்நமேதம்

கரீடா நட: ஸ(டஸ்ய) பகவாந் க்ருபயா (பரமம்) ஸ்வஸாம்யம்

பொருள் - ஒரு நடிகள் போன்று பகவானுடைய நாடக லீலைகளில் பங்கு பெறுகிறான்; பகவானுடைய ஆணைக்கு இணங்க ஸம்ஸாரம் என்னும் நாடகத்தில் பல வேடங்கள் பூணுகிறான். இறுதியாக “அவனைச் சரணம் புகுந்தவன்” என்னும் பாத்திரத்தை ஏற்று, பகவானை மகிழும்படிச் செய்கிறான். இப்படிப்பட்ட ஜீவாத்மா பரமபதத்தில் உள்ளபோது, பரமாத்மாவாகிய தனக்கு மட்டுமே உரிய சில அடையாளங்கள் மற்றும் செயல்பாடுகளைத் தவிர்த்து, தன்னை ஒத்த நிலை ஜீவாத்மாவிற்கும் கிட்டுவதை உறுதி செய்கிறான்.

61. ரிபுமதந க்ருதம் யசோ மஹீய: பித்ரு பரிசுஷண ஸம்ம்ருதச்ச தர்ம:

அபிமதகடநோத்பவச்ச ஹர்ஷ: ஸபதி விதாஸ்யதி ஸந்நிதிம் ஸ்வயம் ந:

பொருள் – அந்த வேளையில் நம்முடைய விரோதிகளை வென்றதன் விளைவாக நமக்குப் புகழ் கிட்டும். நம்முடைய தந்தையைக் காப்பாற்றிய கடமையைச் செய்தவர்கள் ஆவோம். நாம் எண்ணியது தானே நடந்தது என்பதால் உண்டாகும் மகிழ்ச்சி நம்முடைய இதயங்களில் நிறைந்து நிற்கும்.

தூப்புல்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்

...தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்வாமி பிள்ளைலோகாசார்யர் அருளிச் செய்த

தத்வ த்ரயம்

இதற்கு ஸ்வாமி மணவாள மாமுனிகள் அருளிச் செய்த வ்யாக்யானம்
(பகுதி - 49)

112. அண்டங்கள்தான் அநேகங்களாய், பதினாலு லோகங்களோடே கூடி ஒன்றுக்கொன்று பதிற்று மடங்கான ஏழாவரணங்களாலும் சூழப்பட்டு, ஈச்வரனுக்கு க்ரீடாகந்துக ஸ்த்தாநீயங்களாய், ஜலபுத்தம்போலே ஏககாலத்திலே ஸ்ருஷ்டங்களா யிருக்கும்.

அவதாரிகை - “ஈச்வரன் இவற்றையெல்லாம் தன்னிலே சேர்த்து ஓரண்டமாக்கி” என்று ஸர்வேச்வரன் மஹதாதி பதார்த்தங்களைச் சேர்த்து அண்டஸ்ருஷ்டியைப் பண்ணுமென்னும் இவ்வளவிநே கீழருளிச் செய்தது. இப்போது அந்த அண்ட பஹுத்வத்தையும், அவற்றினுடைய கட்டளையிருக்கும்படியையும், அவைதான் ஸர்வேச்வரனுக்கு இன்ன விநியோகத்துக்கு உறுப்பென்னுமத்தையும், அவற்றினுடைய பரிணாம ப்ரகாரத்தையும் அருளிச்செய்கிறார் (அண்டங்கள்தான்) என்று தொடங்கி.

விளக்கம் - சூர்ணை (110) - ஈச்வரன் இவற்றையெல்லாம் தன்னிலே சேர்த்து ஓரண்டமாக்கி - என்று, “ஸர்வேச்வரன் மஹத் முதலான பதார்த்தங்கள் அனைத்தையும் சேர்த்து அண்ட ஸ்ருஷ்டியைச் செய்கிறான்”, என்று மட்டுமே கீழே அருளிச் செய்யப்பட்டது. இப்போது அந்த அண்டத்தின் பலவான தன்மையும், அவற்றின் கட்டளைகள் உள்ள விதங்களையும், அவைகள் ஸர்வேச்வரனால் “இத்தகைய செயல்களுக்கு பயன்படுகின்றன” என்பதற்கு உறுப்பாக உள்ளன என்பதையும், அவற்றின் மாற்றங்களில் உள்ள விதங்களையும் அடுத்து அருளிச்செய்கிறார்.

வ்யாக்யானம் - (அண்டங்கள்தான் அநேகங்களாய்) “அண்டாநாம் து ஸஹஸ்ராணாம் ஸஹஸ்ரான்யயுதாநி ச, ஈத்ருசாநாம் ததா தத்ர கோடி கோடி சதாநி ச” என்னக் கடவதிறே. (பதினாலு லோகங்களோடே கூடி) பதினாலு லோகங்களாவன கீழில் அண்ட கடாஹலத்துக்குமேல் எண்பத்து மூன்று நூறாயிரத்தைப்பதினாயிரம் யோஜநம் உயர்த்தியுடைத்தான கர்ப்போதகத்தின் மேலே, “ஸப்ததிஸ்து ஸஹஸ்ராணாம் த்வீஜோச்ச்ராயோபி கத்யதே, தச ஸாஹஸ்ர மேகைகம் பாதாளம் முநி ஸத்தம்! அதலம் விதலஞ்சைவ நிதலஞ்ச கபஸ்திமத், மஹாக்க்யம் ஸுதலஞ்சாக்ரயம் பாதாளஞ்சைவ ஸப்தமம்” என்கிறபடியே, ஓரொன்று பதினாலாயிரம் யோஜநத்தளவு உயர்த்தியையும் பரப்பையுமுடைத்தாய், தைத்ய தாநவ பந்நக ஸுபர்ணாதிகள் வர்த்திக்கும் தேசமாய்,

விளக்கம் - (அண்டங்கள்தான் அநேகங்களாய்) – ஸ்ரீவிபு. (2-7-27) - அண்டாநாம் து ஸஹஸ்ராணாம் ஸஹஸ்ரான்யயுதாநி ச, ஈத்ருசாநாம் ததா தத்ர கோடி கோடி சதாநி ச - ஆயிரம் அண்டங்களுடைய, ஆயிரம் மற்றும் பதினாயிரம் என்னும் பிரிவுகள் கொண்ட அண்டங்களுடைய பல கோடிகள் உள்ளன - என்பது காண்க. (பதினாலு லோகங்களோடே கூடி) - பதினான்கு லோகங்கள் எவையென்றால்: கீழே அண்ட கபாலத்திற்கு மேலே, எண்பத்து மூன்று நூறாயிரத்து ஐம்பதினாயிரம் யோஜனைகள் [ஒரு யோஜனை = 12 முதல் 15 கிலோமீட்டர்கள்] உயரம் கொண்ட கர்ப்போதகத்தின் மேலே. ஸ்ரீவிபு. (2-5-12) - ஸப்ததிஸ்து ஸஹஸ்ராணாம் த்வீஜோச்ச்ராயோபி கத்யதே, தச ஸாஹஸ்ர மேகைகம் பாதாளம் முநி ஸத்தம்! அதலம் விதலஞ்சைவ நிதலஞ்ச கபஸ்திமத், மஹாக்க்யம் ஸுதலஞ்சாக்ரயம் பாதாளஞ்சைவ ஸப்தமம் - பூமியின் உயரமானது எழுபதினாயிரம் யோஜனையாகும்; பாதாள லோகம் ஒவ்வொன்றும் பதினாயிரம் யோஜனைகள் உயரம் மற்றும் அகலம் கொண்டதாக உள்ளன; அதலம், விதலம், நிதலம், கபஸ்திமத், மஹாதலம், ஸுதலம், பாதாளம் என்று ஏழு லோகங்கள் உள்ளன - என்பதற்கு ஏற்ப, ஒவ்வொன்றும் பதினாயிரம் யோஜனை உயரமும் பரப்பளவும் கொண்டதாகவும், “தைத்யர்கள், தாநவர்கள், நாகங்கள், பறவைகள்” போன்ற பலவும் வாழ்கின்ற லோகங்களாகவும்;

வ்யாக்யானம் - “சுக்ல க்ருஷ்ணாருணா: பீதாச் சர்க்கராச்சைல காஞ்சநா: பூமயோ யத்ர மைத்ரேய வர ப்ராஸாத சோபிதா:” என்கிறபடியே, சுக்லங்களாயும், க்ருஷ்ணங்களாயும், அருணங்களாயும், பீதங்களாயும், வாலுகாமயமான சர்க்கரா ரூபங்களாயும், சைலரூபமாயும், பொன்னாயுமிருக்கிற ஸ்தல விசேஷங்களை யுடையவையாய், விலக்ஷணமான மாளிகைகளாலேயும், ப்ராஸாத தோரணங்களாலேயும் அலங்க்ருதமாய், ஸ்வர்காதிகளிலுங்காட்டில் நிரதிசய போக்யமாய், அதலமென்றும், விதலமென்றும், நிதலமென்றும் கபஸ்திமத்தென்று சொல்லப்பட்ட தலாதலமென்றும், மஹாதலமென்றும், ஸுதலமென்றும், பாதாளமென்றும் பேரையுடைத்தான அதோ லோகங்களேழும்;

விளக்கம் - ஸ்ரீவிபு. (2-5-3) - சுக்ல க்ருஷ்ணாருணா: பீதாச் சர்க்கராச்சைல காஞ்சநா: பூமயோ யத்ர மைத்ரேய வர ப்ராஸாத சோபிதா: - மைத்ரேயரே! எந்த ஒரு லோகத்தில் மிகவும் சிறந்த விளங்கும் மாளிகைகளில் உள்ள தரை முதலானவை வெளிர் நிறமுள்ளவையாகவும், மலைகளாகவும், கருங்கற்களாகவும், வெண்ணிறமாகவும் உள்ளதோ - என்பதற்கு ஏற்ப “வெண்மை, கருப்பு, சிவப்பு, மஞ்சள், கூழாங்கற்கள் நிறைந்தும், குன்றுகளாகவும், பொன்னிறமாகவும்” உள்ள மாளிகைகள், மதில் தோரணங்கள் போன்றவை நிறைந்தும், ஸ்வர்கம் போன்றவற்றைக் காட்டிலும் எல்லையற்ற இன்பமாகவும், “அதலம், விதலம், நிதலம், கபஸ்திமத் எனப்படும் தலாதலம், மஹாதலம், ஸுதலம், பாதாளம்” என்ற பெயர் கொண்ட கீழ் லோகங்கள் ஏழும்.

வ்யாக்யானம் - இதுக்கு மேல் எழுபதினாயிரம் யோஜநமகலத்தை உடைத்தாய், ஸப்த த்வீப ஸாகர பர்வதாதி விசிஷ்டமாய், பாதசாரிகளான மநுஷ்யாதிகள் வர்த்திக்கும் தேசமாய், பத்மாகாரமான பூலோகமும்;

விளக்கம் - இதற்கு மேல் எழுபதினாயிரம் யோஜனை அகலம் கொண்டதாகவும், “ஏழு த்வீபங்கள், ஏழு கடல்கள், ஏழு மலைகள்” ஆகியவற்றுடன் கூடியதாகவும், கால்கள் கொண்டு நகர்கின்ற மனிதர்கள் முதலான உயிர்கள் வசிக்கும் இடமாகவும், தாமரை போன்ற வடிவம் உள்ளதான பூலோகமும்.

வ்யாக்யானம் - பூலோகத்துக்கு மேல் ஆதித்யனுக்குக் கீழ் நூறாயிரம் யோஜனத்தளவு உயர்த்தியையுடைத்தாய், கந்தர்வாதிகள் வர்த்திக்கும் தேசமான புவர்லோகமும்;

விளக்கம் - பூலோகத்திற்கு மேலே, ஆதித்யனுக்கும் கீழே, நூறாயிரம் யோஜனை உயரம் கொண்டதாகவும், கந்தர்வர்கள் முதலானோர் வாழ்வதும் ஆகிய புவர்லோகமும்.

வ்யாக்யானம் - ஆதித்யனுக்கு மேல் த்ருவனுக்குக் கீழ் பதினாலு ஆயிரம் யோஜனத்தளவு உயர்த்தியையுடைத்தாய், ஸாதிகாரரான க்ரஹ நக்ஷத்ர இந்த்ராதிகள் வர்த்திக்கும் தேசமான ஸ்வர்லோகமும்

விளக்கம் - ஆதித்யனுக்கு மேலே த்ருவனுக்கும் கீழே, பதினான்காயிரம் யோஜனை உயரம் கொண்டதாகவும், மிகுந்த அதிகாரத்துடன் கூடிய “கிரகங்கள், நக்ஷத்ரங்கள், இந்த்ரன்” போன்றவர்கள் வாழ்வதாகவும் உள்ள ஸ்வர்லோகமும்.

வ்யாக்யானம் - த்ருவனுக்கு மேல் ஒரு கோடி யோஜனத்தளவு உயர்த்தியையுடைத்தாய், “விநிவ்ருத்தாதிகாராஸ்து மஹர்லோக நிவாஸிந” என்று நிவ்ருத்த அதிகாரராய், அதிகார அபேக்ஷரான இந்த்ராதிகள் வர்த்திக்கும் தேசமான மஹர்லோகமும்.

விளக்கம் - த்ருவனுக்கு மேலே ஒரு கோடி யோஜனை உயரம் கொண்டதாகவும், விநிவ்ருத்தாதிகாராஸ்து மஹர்லோக நிவாஸிந - அதிகாரம் நீங்கியவர்கள் மற்றும் மஹர் லோகத்தில் உள்ளவர்கள் - என்பதற்கு ஏற்ப அதிகாரம் நீங்கப்பெற்றவராக, அதிகாரத்தை எப்போதும் விரும்புபவராக உள்ள இந்த்ரன் போன்றவர்கள் வாழ்கின்ற மஹர்லோகமும்.

வ்யாக்யானம் - அந்த மஹர்லோகத்துக்கு மேல் இரண்டு கோடி யோஜனத்தளவு உயர்த்தியையுடைத்தாய், ப்ரஹ்மபுத்ரர்களான ஸநகாதி பரமயோகிகள் வர்த்திக்கும் தேசமான ஜநர்லோகமும்;

விளக்கம் – அந்த மஹர்லோகத்திற்கு மேலே இரண்டு கோடி யோஜனை உயரம் கொண்டதாகவும், நான்முகனுடைய புத்திரர்களாகிய ஸநகர் போன்ற உயர்ந்த யோகிகள் வாழ்வதும் ஆகிய ஜநர்லோகமும்;

வ்யாக்யானம் – ஜநர்லோகத்துக்கு மேல் எட்டு கோடி யோஜனத்தளவு உயர்த்தியையுடைத்தாய், வைராஜாக்க்யரான ப்ரஜாபதிகள் வர்த்திக்கும் தேசமான தபோலோகமும்,

விளக்கம் – ஜநர்லோகத்திற்கு மேலே எட்டுகோடி யோஜனை உயரம் கொண்டதாகவும், வைராக்க்யம் நிறைந்தவர்களாகிய ப்ரஜாபதிகள் வாழ்வதும் ஆகிய தபோலோகமும்.

வ்யாக்யானம் - தபோ லோகத்துக்கு மேல் நாற்பத்தெட்டு கோடி யோஜனத்தளவு உயர்த்தியையுடைத்தாய், “தேஷாமேஷாம் கேசந பரஹ்மலோகா ருத்ரஸ்யாந்யே ஸந்தி தத்ரவ லோகா: விஷ்ணோரந்யே ஸந்தி லோகா விசாலாஸ் தாம்ஸ்தாந்லோகான் தாநுபாஸ்ய வ்ரஜந்தி” என்கிறபடியே ப்ரஹ்ம விஷ்ணு சிவர்களும், அவர்களை உபாஸித்து தத் ப்ராப்தி பண்ணினவர்களும் வர்த்திக்கும் தேசமான ஸத்யலோகமும்,

விளக்கம் - தபோலோகத்திற்கு மேலே நாற்பத்து எட்டு கோடி உயரம் கொண்டதாகவும், தேஷாமேஷாம் கேசந பரஹ்மலோகா ருத்ரஸ்யாந்யே ஸந்தி தத்ரவ லோகா: விஷ்ணோரந்யே ஸந்தி லோகா விசாலாஸ் தாம்ஸ்தாந்லோகான் தாநுபாஸ்ய வ்ரஜந்தி - ஒரு சிலர் ஸத்யலோகத்தில் நான்முகனுடைய லோகம் உள்ளதாகவும், அங்கேயே ருத்ரனுடைய லோகம் உள்ளதாகவும் கூறுகிறார்கள்; ஒரு சிலர் விஷ்ணுவின் பரந்த லோகம் அங்கு உள்ளதாகவும் கூறுகிறார்கள் - என்பதற்கு ஏற்ப நான்முகன், விஷ்ணு மற்றும் ருத்ரன் ஆகியோரும், அவர்களை உபாஸனை செய்து அவர்களை அண்டி வாழும் தேவர்களும் வாழ்கின்ற ஸத்யலோகமும்;

வ்யாக்யானம் - ஆக ஊர்த்வாத கடாஹங்களுக்கு நடுவு அறுபது கோடி யோஜநம் அண்டோச்ச்ராயமாயிருக்கும். ஐம்பது கோடி யோஜநம் அண்டோச்ச்ராயமென்பாருமுண்டு. அதில் “ஸுர்யாண்ட கோளயோர்மத்யே கோட்யஸ்யு: பஞ்சவிம்சதி:” என்கிற சுக்ர வசநத்தின்படியே, ஸுர்யனுக்கு மேல் இருபத்தஞ்சு கோடியும் கீழ் இருபத்தஞ்சு கோடியுமாயிருக்கும்.

விளக்கம் - இப்படியாக மேல் லோகங்களுக்கு நடுவில் அறுபது கோடி யோஜனை கொண்டதாக அண்டம் உள்ளது. அண்டமானது அந்த இடத்தில் ஐம்பது கோடி யோஜனை தூரம் என்று கூறுபவர்களும் உள்ளனர். அதில், ஸுர்யாண்ட கோளயோர்மத்யே கோட்யஸ்யு: பஞ்சவிம்சதி: - ஸுர்யமண்டலமானது அண்ட கோளங்களின் நடுவில் இருபத்து ஐந்து கோடி யோஜனை பரப்பளவில் உள்ளது - என்னும் சுக்ராசார்ய வசனத்தின்படி சூர்யனுக்கு மேலே இருபத்து ஐந்து கோடியும், கீழே இருபத்து ஐந்து கோடியுமாக உள்ளது.

வ்யாக்யானம் - இப்படியிருந்துள்ள சதுர்தச புவநங்களோடே கூடி, (ஒன்றுக்கொன்று பதிற்று மடங்கான ஏழு ஆவரணங்களாலும் சூழப்பட்டு) அதாவது கீழ்ச்சொன்ன பதினாலு லோகத்தையும் “ஏததண்ட கடாஹேந திரச்சோர்த்வமதஸ் ததா, கபித்தஸ்ய யதா பீஜம் ஸர்வதோ வை ஸமாவ்ருதம்” என்கிறபடியே, உளவாயில் விளாம்சதையை விளாவோடு எங்குமொக்க ஆவரிக்குமாபோலே “கோடி யோஜநமாநஸ்து கடாஹஸ் ஸம்வ்யவஸ்த்தித:” என்று கோடி யோஜநமெடுப்பமவகாசதயா உக்தமானபடியே அண்டகடாஹம் ஆவரித்து நிற்கும்.

விளக்கம் - இப்படியாக உள்ள பதினான்கு லோகங்களுடன் சேர்ந்து, (ஒன்றுக்கொன்று பதிற்று மடங்கான ஏழு ஆவரணங்களாலும் சூழப்பட்டு) - அதாவது, இதுவரை கூறப்பட்ட பதினான்கு லோகங்களையும், ஸ்ரீவிபு. (2-7-22) - ஏதத் அண்ட கடாஹேந திரச்ச ஊர்த்வமதஸ் ததா, கபித்தஸ்ய யதா பீஜம் ஸர்வதோ வை ஸமாவ்ருதம் - விளாம்பழத்தின் விதைகளானவை எவ்விதம் ஓட்டுடன் நான்கு பக்கங்களிலும் நன்றாகச் சூழப்பட்டு நிறைந்துள்ளனவோ அதே போன்று இந்த லோகங்கள் அனைத்தும் அண்ட கோளத்தால் கீழும் மேலுமாகச்

சூழப்பட்டுள்ளன - என்பதற்கு ஏற்ப, விளாம்பழத்தின் உள்ளே இருக்கின்ற விதைகள் அதன் சதையை எங்கும் ஒரே போன்று பரவி நிற்பது போன்று, கோடியோஜைநமாநஸ்து கடாஹஸ் ஸம்வ்யவஸ்த்தித: - அண்டகோசமானது கோடியோஜைனை அளவு கொண்டது - என்பதற்கு ஏற்ப, கோடி யோஜைனை எடுப்பாக சைவபுராணத்தில் கூறப்பட்டபடி அண்டகோசம் சூழ்ந்து நிற்கும்.

வ்யாக்யானம் - ஸாண்டகடாஹமான இவ்வண்டம், “தசோத்தரேண பயஸா மைத்ரேயாண்டஞ்ச தத் வருதம்” என்கிறபடியே, தன்னில் பதிற்று மடங்கு பரந்திருக்கிற ஜல தத்வத்தாலே ஆவ்ருதமாயிருக்கும். “பஞ்சாசத் கோடி விஸ்தாரா ஸேயமுர்வீ மஹாமுநே, ஸஹைவாண்டகடாஹேந ஸத்வீபாபதி மஹீதரா” என்று, ஸாண்டகடாஹமான பூமண்டலம் பஞ்சாசத் கோடி விஸ்தாரமாகச் சொல்லுவாரும்; “பூமண்டலம் து சதகோடி விஸ்தாரம் ஸாண்டகடாஹம்” என்று வாராஹபுராணத்திலே சொல்லுகையாலும், இப்படி ஸ்காந்தபுராணத்திலே சிவ ரஹஸ்யத்திலே பரக்கச் சொல்லுகையாலும், மேருவைச் சுற்றும் பஞ்சாசத் கோடி விஸ்தாரத்தைக் கொண்டு பூமியை சத கோடி விஸ்தாரமாகச் சொல்லுவாருமாயிருக்கும். இதில் இரண்டத்தொரு மர்யாதையைத் தளமாக்கி, அதில் பதிற்று மடங்கு பெருத்த ஜல தத்வத்தாலே ஆவ்ருதமாயிருக்கும் என்றபடி.

விளக்கம் - அண்டகோசத்துடன் கூடியுள்ள இந்த அண்டமானது, ஸ்ரீவிபு. (2-7-23) - தசோத்தரேண பயஸா மைத்ரேயாண்டஞ்ச தத் வருதம் - மைத்ரேயரே! பூமிக்குப் பத்து மடங்கு அதிகமான நீராலும் அந்த அண்டம் சூழப்பட்டுள்ளது - என்பதற்கு ஏற்ப, பூமியானது பத்து மடங்கு பரந்து நிற்கும் நீர் தத்வத்தால் சூழப்பட்டுள்ளது. ஸ்ரீவிபு. (2-4-98) - பஞ்சாசத் கோடி விஸ்தாரா ஸேயமுர்வீ மஹாமுநே, ஸஹைவாண்டகடாஹேந ஸத்வீபாபதி மஹீதரா - மகாமுனிவரே! தீவுகள், பெருங்கடல்கள், பெரிய மலைகள் என்று பலவற்றுடன் கூடியுள்ள அண்டகோசத்துடன் சேர்ந்து இந்தப் பூமியானது ஐம்பது கோடி யோஜைனை விரிவு கொண்டது - என்பதற்கு ஏற்ப, அண்டகோசத்துடன் சேர்ந்து பூமியானது ஐம்பது கோடி யோஜைனை பரப்பு கொண்டது என்று சிலர் கூறுவர். “பூமண்டலம் து சதகோடி விஸ்தாரம் ஸாண்டகடாஹம் - அண்டகோசத்துடன் கூடிய பூமண்டலமானது நூறு கோடி யோஜைனை பரப்பு கொண்டது” என்று

வராஹபுராணத்தில் கூறப்பட்டதாலும், இவ்விதமே ஸ்காந்தபுராணம் சிவ ரஹஸ்யத்தில் கூறப்பட்டதாலும், மேரு மலையைச் சுற்றியுள்ள எல்லையுடன் ஐம்பது கோடி யோஜனை பரப்பளவையும் சேர்த்துக் கொண்டு, பூமியானது நூறு கோடி யோஜனை பரப்பளவாக உள்ளது என்றும் சிலர் கூறுவர். இவற்றில் ஏதேனும் ஒரு கருத்தை மதிப்பதற்கு ஏற்றதாகக் கொண்டு, அதில் பூமியைப் பத்து மடங்கு பெரும் நீர் தத்வம் சூழ்ந்துள்ளதாகக் கொள்ளவேண்டும்.

வ்யாக்யானம் - அண்டகடாஹத்தைப் பற்றி பதிற்று மடங்கு பெருத்த ஜல தத்வத்தாலே ஆவ்ருதமென்பாருமுண்டு. இப்படி தசோத்தரமாய்க் கொண்டு ஜல தத்வத்தை தேஜஸ் தத்வம் ஆவரிக்கும். அப்படி அதை வாயு தத்வம் ஆவரிக்கும். வாயுவை ஆகாசம் ஆவரிக்கும். ஆகாசத்தை அஹங்காரம் ஆவரிக்கும். அஹங்காரத்தை மஹத் தத்வம் ஆவரிக்கும். அந்த மஹத் தத்வத்தை அவ்யக்தம் ஆவரிக்கும். “ததநந்தமஸங்கயாத ப்ரமாணம்” என்று அபரிமித ப்ரமாணமான அவ்யக்தத்துக்கு ஆவரணத்வ ப்ரயுக்தமான தசோத்தரத்வம் கூடும்படியெங்ஙனே என்னில், ஆயிரத்திலே பத்துமுண்டாமாபோலே அபரிமித ஸங்க்யையிலே அதுவுமுண்டாகையாலே கூடும்.

விளக்கம் - அண்டகோசத்தைப் பற்றி பெரிய நீர் தத்வமானது பத்து மடங்கு சூழ்ந்துள்ளது என்றும் கூறுவர். இப்படியாக உள்ள நீர் தத்வமானது, பத்து மடங்கு அதிகமாக உள்ள அக்னி தத்வம் சூழ்ந்துள்ளது. இது போன்றே அக்னி தத்வத்தை வாயு தத்வம் சூழும். வாயு தத்வத்தை ஆகாசம் சூழும். ஆகாசத்தை அஹங்காரம் மூடும். அஹங்காரத்தை மஹத் தத்வம் மூடும். மஹத் தத்வத்தை அவ்யக்தம் மூடும். ஸ்ரீவிபு. (2-7-26) - தத் அநந்தம் அஸங்கயாதப்ரமாணம் - ப்ரக்ருதி எனப்படும் ப்ரதானமானது, அளவிட இயலாதபடி உள்ளது - என்பதற்கு ஏற்ப அளப்பதற்கு இயலாதபடி உள்ள அவ்யக்தத்திற்குப் பத்து மடங்காகப் பலதும் சூழ்ந்துள்ளதாகக் கூறுவது எப்படி? ஆயிரம் என்ற எண்ணிக்கையில் பத்து என்பதும் அடங்கியுள்ளது போன்று, அளவிட இயலாத கணக்கில் இவையும் அடங்கியுள்ளன என்பது சரியே ஆகும்.

வ்யாக்யானம் – “வாரிவஹ்ந்யநிலாகாசைஸ் ததோ பூதாதிநா பஹி:, வ்ருதம் தச குணைரண்டம் பூதாதிர் மஹதா ததா, அவ்யக்தேநாவ்ருதோ ப்ரஹ்மந் தைஸ்ஸர்வைஸ் ஸஹிதோ மஹாந்; ஏபிராவரணைரண்டம் ஸப்தபி: ப்ராக்ருதைர் வ்ருதம்” என்கிறபடியே, இப்படி தசோத்தரங்களான ஸப்த ஆவரணங்களாலும் சூழப்பட்டு (ஈச்வரனுக்கு க்ரீடாகந்துகஸ்த்தாநீயங்களாய்) அதாவது க்ரீடாபரணான பாலனுக்கு க்ரீடநகங்கள் போலே, க்ரீடாரஸாநுபூஷுவான ஈச்வரனுக்கு, லீலோபகரணங்களாயிருக்கை. “ஹரே விஹரஸி க்ரீடாகந்துகைரிவ ஜந்துபி:” என்றும், “மோததே பகவாந் பூதைர் பால: க்ரீடநகைரிவ” என்றும் சொல்லுகிறபடியே, ஈச்வரனுக்கு விபூதியாக லீலோபகரணமாயிறே இருப்பது.

விளக்கம் – ஸ்ரீவிபு. (1-3-60) – வாரி வஹ்நி அநில ஆகாசைஸ் ததோ பூதாதிநா பஹி:, வ்ருதம் தச குணை: அண்டம் பூதாதிர் மஹதா ததா, அவ்யக்தேந ஆவ்ருதோ ப்ரஹ்மந் தைஸ்ஸர்வைஸ் ஸஹிதோ மஹாந்; ஏபி: ஆவரணை: அண்டம் ஸப்தபி: ப்ராக்ருதைர் வ்ருதம் - அதன் பின்னர் நீர், அக்னி, வாயு, ஆகாசம் ஆகியவற்றாலும், அஹங்காரத்தாலும் சூழப்பட்ட அண்டமானது, ஒன்றுக்கொன்று பத்து மடங்கு அதிகமாகச் சூழப்பட்டுள்ளது. பூதாதியானது மஹத்தால் சூழப்பட்டுள்ளது. இவ்விதம் அனைத்துவிதமான மூடுதலையும் கொண்ட மஹத்தானது, அவ்யக்தத்தால் சூழப்பட்டுள்ளது. இவ்விதம் ஏழுவிதமான மறைவுகள் கொண்டு அண்டம் மூடப்பட்டுள்ளது - என்பதற்கு ஏற்ப, ஒவ்வொன்றும் பத்து மடங்குகளாக உள்ள ஏழுவிதமான மறைப்புகளால் சூழப்பட்டுள்ளது. இப்படியாக உள்ள இது, (ஈச்வரனுக்கு க்ரீட ஆகந்துக ஸ்த்தாநீயங்களாய்) - விளையாட்டிலேயே எப்போதும் நாட்டம் கொண்டுள்ள ஒரு பாலகனிடம் உள்ள விளையாடும் பந்து போன்று, லீலைகளை உள்ளடக்கிய ஈச்வரனுக்கு இவை அனைத்தும் விளையாட்டுப் பொருள்களாக உள்ளன. ஸ்ரீவிஷ்ணுதர்மம் - ஹரே விஹரஸி க்ரீடாகந்துகைரிவ ஜந்துபி: - இந்த மனிதர்களைப் பந்தாகக் கொண்டு நீ விளையாடுகிறாய் - என்றும், மோததே பகவாந் பூதைர் பால: க்ரீடநகைரிவ - சிறுவர்கள் உபயோகிக்கும் விளையாட்டுக் கருவிகள் போன்று பயன்படுத்துகிறான் - என்றும் கூறுவதற்கு ஏற்ப, ஸர்வேச்வரனுக்கு அனைத்தும் விளையாட்டுப் பொருள்கள் அல்லவோ?

வ்யாக்யானம் - (ஜலபுத்தம்போலே, ஏககாலத்திலே ஸ்ருஷ்டங்களாயிருக்கும்) அதாவது இவ்வண்டங்களை ஈச்வரன் ஸ்ருஷ்டிக்குமளவில், ஓரொரு படையாக இட்டு அகமெடுக்குமா போலே க்ரமத்திலே பரிணமிக்கையன்றியே, “ந க்ரமேண விவ்ருத்தம் தத் ஜலபுத்தவத் ஸமம்” என்கிறபடியே நீர்க்குமிழிபோலே யொருக்காலே உத்பந்நங்களா மென்கையும், அநேக ஜலபுத்தங்கள் ஏக்காலத்திலே யுத்பந்நங்களாமாபோலே “ஏக காலேந ஸ்ருஜயந்தே” என்கிறபடியே ஸகல அண்டங்களும் ஏககாலத்திலே உத்பந்நங்களாமென்கையும். ஆக (அண்டங்கள்தான் அநேகங்கள்) என்னுமிடமும், அவைதான் எல்லாமொன்று போலேயிருக்கும் என்னுமிடமும் சொல்லிற்றாயிற்று.

விளக்கம் - (ஜலபுத்தம்போலே, ஏககாலத்திலே ஸ்ருஷ்டங்களாயிருக்கும்) - இந்த அண்டங்களை ஈச்வரன் படைக்கும்போது, ஒவ்வொரு படையாக வைத்து வீடு கூட்டுவது போன்று, வரிசையாக ஏற்படுத்தல் இன்றி, ஸ்ரீவிபு. (1-2-56) - ந க்ரமேண விவ்ருத்தம் தத் ஜலபுத்தவத் ஸமம் - அண்டமானது வரிசையாக வளராமல், நீர்க்குமிழி போன்று சட்டென்று வெளிப்படுகிறது - என்பதற்கு ஏற்ப, நீர்க்குமிழி போன்று ஒரே நேரத்தில் உற்பத்தி ஆகிறது. மேலும் பல நீர்க்குமிழிகள் ஒரே நேரத்தில் உற்பத்தி ஆவது போன்று, ஸ்ரீவிபு. (1-3-17) - ஏக காலேந ஸ்ருஜயந்தே - ஒரே காலத்தில் ஸ்ருஷ்டிக்கப்படுகின்றன - என்பதற்கு ஏற்ப, அனைத்து அண்டங்களும் ஒரே காலத்தில் உண்டாகின்றன. ஆகவே (அண்டங்கள்தான் அநேகங்கள்) என்று கூறும் இடமும், அவை அனைத்தும் ஒரே போன்று இருக்கும் என்ற இடமும் கூறப்பட்டதாகிறது.

ஸ்வாமி மணவாளமாமுனிகள் திருவடிகளே சரணம்
ஸ்வாமி பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடிகளே சரணம்

...தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:
ப்ரபந்நஜந கூடஸ்தரான ஸ்வாமி நம்மாழ்வார் அருளிச் செய்த

திருவாய்மொழி

இதற்கு ஸ்வாமி வடக்குத் திருவீதிப் பிள்ளை அருளிச் செய்த
முப்பத்தாறாயிரப்படி என்னும் ஈடு வ்யாக்யானம்
மூலமும், எளிய தமிழ்நடையும்
(பகுதி - 316)

4-9-2 சாமாறும் கெடுமாறும் தமருற்றார் தலைத்தலைப் பெய்து
எமாறிக் கிடந்தலற்றும் இவையென்னவுலகியற்கை?
ஆமாறொன்றறியேன் நான் அரவணையாய் அம்மானே!
கூமாறே விரைகண்டாய் அடியேனைக் குறிக்கொண்டே

பொருள் - மேலும் சில காலம் உயிருடன் இருப்பதற்கான வாய்ப்பு உள்ளபோது நடுவில் மரணம் அடையும் விதமும், செல்வத்தைக் கொண்டாடியபடி உள்ளபோது அது அழிகின்ற விதமும், இதன் காரணமாகத் தாயாதிகள் மற்றும் உள்ள உறவினர்கள் ஒருவர் மேல் ஒருவர் விழுந்து இவ்விதம் அற்றுக் கிடந்து புலம்பும் ஒலியும் என்பதாக உள்ள இந்த லோகத்தின் இயற்கைதான் எத்தகையது? இப்படிப்பட்ட இவர்கள் பிழைக்கும் வழி ஏதும் நான் அறியமாட்டேன். உனது அடிமையாக உள்ள ஆதிசேஷனுடைய அடிமைத்தனத்தை மேலும் வளர்க்கும்விதமாக அவன் மீது சயனித்தபடி உள்ளவனே! உனது அடிமையாக உள்ள என்னைக் குறித்து, “அவன் துக்கத்தைப் பொறுக்கமாட்டான்” என்று எண்ணி, உன்னிடம் அழைத்துக்கொள்ளும் வழியாக நீ விரைந்து வரவேண்டும்.

அவதாரிகை - “எண்ணாராத்துயர்” என்று திரளச்சொன்னார், முதற்பாட்டிலே. அவற்றிலே சிலவகைகளைச் சொல்லி விஷண்ணராய், “இவர்கள் துக்கத்தைப் போக்காயாகில் என்னை உன் திருவடிகளிலே அழைத்தருள வேணும்”, என்கிறார்.

விளக்கம் – திருவாய்மொழி (4-9-1) – எண் ஆராத் துயர் – என்பதாக, துன்பங்களை முற்றிலுமாகத் தொகுத்து உரைத்தார். இவற்றில் சில வகைகளை உரைத்து துன்பம் அடைந்தார். பின்னர், “இவர்களுடைய துன்பத்தை நீ விலக்காவிடில் என்னை உன் திருவடிகளில் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும்”, என்கிறார்.

வ்யாக்யானம் - (சாமாறும் கெடுமாறும்) - சாம்படியும் கெடும்படியும்; இதுக்கு மேற்பட இவற்றிலே சில ப்ரகாரங்களுமுண்டோ? என்னில்; உருவ ஒருபடிப்பட ஜீவிக்கக் கடவனாகவும், தன்னோடொக்க ஜீவிப்பாரை அழியச் செய்யக் கடவனாகவும் கோலிக் கொண்டு போராநிற்க, நினைவற முடிந்துகொடு நிற்கும்படியும்; நாலு சின்னம் கைப்பட்டவாறே “நமக்கு இனி உள்ளதனையும் ஜீவிக்மைக்கு ஒரு குறையில்லை” என்று நினைத்திருக்கச் செய்தே அத்தையிழந்து க்லேசப்பட்டுக் கூப்பிடும்படியும் இவை. இவர்கள் இப்படி நோவுபடுகைக்கு வேறே சில உண்டாயிற்று; “நின்னலாலிலேன் காண்” என்றும், “பல நீ காட்டிப் படுப்பாயோ”, “இன்னம் கெடுப்பாயோ” என்றும் பகவதலாபம் விநாச ஹேதுவென்றும், இதர விஷய தர்சனம் அநர்த்த ஹேதுவென்றுமாயிற்று, இவர் இருப்பது. இவர்கள் இவையொழிய விநாசமும் அநர்த்தமும் எங்கே தேடிக் கொண்டார்கள்? “என்னொருவர் தீக்கதிக்கண் செல்லும் திறம்” என்னுமவர்களிறே இவர்கள். “குருஷ்வ” என்றும், “யஸ்த்வயாஸஹஸஸ்வர்க்க:” என்றும் இவை விநாசமும் அநர்த்தமுமாகவிறே இவர்கள் நினைத்திருப்பது.

விளக்கம் - (சாமாறும் கெடுமாறும்) – மரணம் அடையும் விதமும், செல்வம் கெடும் விதமும். “சாவதும், கெடுவதும்” என்று கூறினால் போதுமானதாக உள்ளபோது, “சாமாறு, கெடுமாறு” என்று ஏன் சிறப்பித்துக் கூறவேண்டும்? பல காலம் துக்கம் கலக்காதபடி, இன்பம் மட்டுமே உள்ளதாக ஒருவன் வாழ்ந்தபடி உள்ளபோதிலும், தனக்கு நிகராக வாழ்பவர்களை அழித்தபடி உள்ளபோதிலும், தனது நினைவுகள் தப்பிச் சென்று, முடிந்து போகும்படியாக உள்ள நிலைமை. நான்கு காசு கையில் வந்தவுடன், “நமக்கு இனி உள்ள காலம் முடிய வாழ்வதற்கு எந்தவிதமான குறையும் இல்லை” என்று எண்ணியபடி உள்ளபோது, அதனை இழந்து துன்பத்தில் அழைக்கும் நிலைமை. இவற்றையே “ஆறும் ஆறும்” என்றார். இவர்கள் இவ்விதம் துன்பம் அடைவதற்கு வேறு சில காரணங்களும் உள்ளன. ஆனால் ஆழ்வார்

நினைப்பது என்னவென்றால்: திருவாய்மொழி (2-3-7) – நின்னலால் இலேன் காண் - என்றும், திருவாய்மொழி (6-9-9) – பல நீ காட்டிப் படுப்பாயோ – என்றும், திருவாய்மொழி (6-9-8) - இன்னம் கெடுப்பாயோ - என்றும் கூறுவதற்கு ஏற்ப, பகவானை இழந்து நிற்பது அழிவிற்கான காரணம் என்றும், மற்ற விஷயங்களையே நோக்கியபடி இருத்தல் என்பது கெடுதலுக்கான காரணம் என்றும் ஆழ்வார் எண்ணுகிறார். இவருடைய நிலை இவ்விதம் உள்ளபோது, இந்த உலக மக்கள் இவற்றை அல்லாமல் தங்களுடைய அழிவிற்கான காரணம் மற்றும் கெடுதலுக்கான காரணம் என எவற்றைக் கொள்கிறார்கள்? இதற்கு விடை அருளிச்செய்கிறார். முதல் திருவந்தாதி (95) - என்னொருவர் தீக்கதிக்கண் செல்லும் திறம் - என்று வியக்கும்படியாக இவர்களுடைய வேகம் உள்ளது. அயோத்யாகாண்டம் (31-22) – குருஷ்வ - உமக்கே கைங்கர்யங்கள் செய்தபடி – என்றும், அயோத்யாகாண்டம் - (30-18) – யஸ்த்வயா ஸஹஸ ஸ்வர்க்க: - உம்முடன் சேர்ந்து வசிக்கின்ற இடமே ஸ்வர்க்கம் – என்றும் கூறத்தக்க நிலைகளை இவர்கள் அழிவாகவும் கெடுதலாகவும் எண்ணுகிறார்கள்

வ்யாக்யானம் - (கெடுமாறும்) தன் விநாசத்தையும் இசையும், கையிலகப்பட்ட த்ரவ்யம் தப்பினால், அத்தையேயிறே இவன் தஞ்சமாக நினைத்திருப்பது. ஒருத்தனை “ராஜ த்ரோஹி” என்று கையையும் காலையும் தறிக்க, இவனை வினவப் புகுந்தவர்கள், “இப்படிப்பட்டதாகாதே” என்ன; “ஆயிரம், ஐந்நூறென்று சில காசு தா என்னாதே இவ்வளவோடே போயிற்று, உங்களநுகர்ஹமிறே” என்றானாம். (தமருற்றார்) இதொழியவே வேறே “தமர்கள் தமர்கள் தமர்கள்” என்று ஒரு உறவுமுறை உண்டாயிற்று இவர்க்கு; அங்ஙனன்றிக்கே, சரீர ஸம்பந்த நிபந்தநமாக வந்தவர்களாய் “ஜ்ஞாதிகள்” என்றும், “ஸம்பந்திகள்” என்றும் சிலரை உறவாக நினைத்து நிர்ப்பரராயிருப்பர்க ளாயிற்று.

விளக்கம் - (கெடும் ஆறும்) – “கெடுதல், அழிதல்” என்பதாக உரைக்காமல், “மரணத்திற்குப் பின்னர் கெடுதல்” என்று ஏன் கூறினார்? தனது கையில் உள்ள செல்வம் தப்பிக்கும் என்றால், தனது மரணத்தைக் கூற ஏற்கத் தயாராக இருப்பார்கள். அதாவது இவர்களுக்கு மரணத்தைக் காட்டிலும் செல்வத்தின்

இழப்பே துக்கமாக இருக்கும். காரணம், செல்வத்தையே இவர்கள் தங்கள் தஞ்சமாக எண்ணுகிறார்கள். ஒருவனை “ராஜ துரோகி” என்று தீர்மானித்து, அவனுடைய கை மற்றும் கால்களைத் துண்டித்து விடுகிறார்கள். அவனைக் குறித்து அறிந்தவர்கள் அவனிடம் வந்து, “இப்படிப்பட்ட நிலை தகாத ஒன்றாகும்”, என்றார்கள். அதற்கு அவன் அவர்களிடம், “ஆயிரம் காசு கொடு, ஐந்நூறு காசு கொடு என்று கேட்காமல், இந்த அளவுடன் சென்றதே! இது உங்களைப் போன்றவர்களுடைய அனுக்ரஹமே ஆகும்” என்றான். (தமர் உற்றார்) - இத்தகைய ஸம்பந்திகள் மற்றும் உறவினர்கள் அல்லாமல், திருவாய்மொழி (8-10-9) - தமர்கள் தமர்கள் - என்பதான வேறு ஒரு உறவுமுறை ஆழ்வாருக்கு உள்ளது. இவ்விதம் அல்லாமல், இந்த உலக மக்கள், தங்களுடைய சரீரத்தின் ஸம்பந்தம் காரணமாக வந்தவர்களாகிய ஸம்பந்திகள் மற்றும் உறவினர்கள் போன்றவர்களை மட்டுமே தங்களுடைய உறவாக எண்ணி, பாரம் அற்றவர்களாக இருப்பார்கள்.

வ்யாக்யானம் - (தலைத்தலைப்பெய்து) மேல் விழுந்து மேல் விழுந்து. (ஏமாறிக் கிடந்தலற்றும்) ஏவென்று ஏக்கமாய், மாறுகை தவிருகையாய், ஏங்காதே கூப்பிட்டென்னுதல்; அன்றியே, “ஏமாற்றம்” என்று ஒரு சொல்லாய், அதாவது து:கமாய், து:கித்துக் கிடந்து கூப்பிட்டு என்னவுமாம். “ஏவென்று தெளிவு; ஏமாறுகை தெளிவழிகை என்று கலங்கிக் கூப்பிடா நிற்பர்கள்” என்று பிள்ளையமுதனார் பணிப்பர். “ஏமாற்றமென்னைத் தவிர்த்தாய்” என்னக் கடவதிறே. (இவையென்னவுலகியற்கை) இதொரு லோகயாத்ரை இருக்கும்படியென்? ஜீவிக்க மநோரதியாநிற்க முடிவது; நாலு காசு கையிலே உண்டானவாறே “இது நமக்கு உண்டு” என்றிருக்க, அது நசித்துப் போவது; சரீர ஸம்பந்த நிபந்தமாய் வருகிறவர்களையே தன் ஸர்வவித பந்துவுமாக நினைத்து, இவற்றுக்கு ஒன்று வந்தவாறே “பட்டேன், கெட்டேன்” என்று கூப்பிட்டு அலறுகிற இதுவும் ஒரு லோகயாத்ரையே பிரானே! என்கிறார்.

விளக்கம் - (தலைத்தலைப்பெய்து) - மேலே விழுந்து மேலே விழுந்து. (ஏமாறிக் கிடந்து அலற்றும்) - “ஏமாறி” என்பதற்கு மூன்றுவிதமான பொருளை அருளிச்செய்கிறார். ஏ என்பது ஏக்கம்; மாறுகை என்றால் தவிர்த்தல்; அதாவது ஏங்காமல் அழைத்து. அல்லது “ஏமாற்றம்” என்பதை ஒரு சொல்லாகக் கொண்டு,

துக்கம் நிறைந்து, அதாவது துக்கத்துடன் கிடந்து அழைத்து என்றும் கூறலாம். அல்லது ஏ என்பதற்கு “தெளிவு” என்று பொருள் கொண்டு, ஏமாறுகை என்றால் “தெளிவு அழிந்து”, அதாவது கலங்கி நின்று; இப்படியாகப் பிள்ளை அமுதனார் அருளிச்செய்கிறார். பெரியாழ்வார் (2-7-8) – ஏமாற்றம் என்னைத் தவிர்த்தாய் - என்பது காணலாம். (இவை என்ன உலகு இயற்கை) - இப்படியாக ஒரு உலக இயற்கை உள்ளதுதான் என்னே! அதாவது, உயிர் வாழ ஆசை கொண்டபோது மரணம் அடைதல்; நான்கு காசு கையில் சேர்ந்தவுடன் “இது நமக்கு உண்டு” என்று எண்ணும்போது அது அழிதல்; சரீர ஸம்பந்தம் காரணமாக வருபவர்களையே நமக்கு அனைத்துவிதமான உறவினர்களாக எண்ணி, அவர்களுக்கு ஏதேனும் வந்தவுடன் “பட்டேன், கெட்டேன்” என்று அழைத்துப் புலம்புதல்; இதுவும் ஒரு உலக வாழ்க்கையா என் பிரானே!

வ்யாக்யானம் – “அவர்கள் என்பதில் நல்லது உமக்கு? நீர் நம்மையே சொல்லிக் கூப்பிடும்படி பண்ணினோமே! சீலமில்லாசிறியனில் கூப்பீடன்றோ உம்மது?”, என்ன. (ஆமாறொன்றறியேன் நான்) அவர்கள்தான் கூப்பிடுகிறது உன்னோடு ஸம்பந்தமில்லை யாயோ? ப்ரக்ருதியோடே யிருக்கையாலேயன்றே. அது என்னைத் தவிர்த்தாயோ? இவ்வுடம்பு கிடக்கையாலே, “இன்னதுக்கு நான் கூப்பிடப் புகுகிறேன்” என்று அறியா நின்றேனோ? அன்றிக்கே, “ஸம்ஸாரிகளுடைய இந்த து:க நிவ்ருத்திக்கு விரகேதோ?” என்று அறிகிறிலேனென்னுதல். “நீ எனக்குப் பண்ணித் தந்த வாசி நான் இவர்களுக்குப் பண்ணிக் கொடுக்கும் விரகேதோ?” என்று அறிகிறிலேன்.

விளக்கம் - இதனைக் கேட்ட ஸர்வேச்வரன் ஆழ்வாரிடம், “அவர்களுடைய நிலைமை எவ்விதம் இருந்தால் உமக்கு ஏற்றதாக இருக்கும்? நீவிர் நம்மையே உரைத்து அழைக்கும்படியாக நாம் செய்தோம் அல்லவோ? திருவாய்மொழி (4-7-1) – சீலமில்லாச் சிறியனேலும் - என்ற திருவாய்மொழியில் உள்ள அழைத்தல் என்பது உம்முடையது அல்லவோ?” என்றான். (ஆம் ஆறு ஒன்று அறியேன்) – அவர்கள் உன்னை அழைக்காமல், மற்றவற்றை அழைத்தல் என்பது உன்னுடன் ஸம்பந்தம் கொள்ளாத காரணத்தால் அல்ல; சரீரத்துடன் இந்த உலகில் உள்ளதால் அல்லவோ? இந்த நிலை என்னிடமிருந்து நீ தவிர்த்தாயோ?

இந்தச் சரீரம் உள்ளதால், “இந்த விஷயத்திற்கு நான் அழைக்கிறேன்” என அறியாமல் நான் நின்றேனோ? அல்லது வேறுவிதமாகவும் பொருள் கூறலாம். “ஸம்ஸாரிகளுடைய இந்தத் துக்கங்கள் நீங்குவதற்கான வழியை நான் அறியவில்லை” என்று கூறுவதாகவும் பொருள் கொள்ளலாம். “நீ எனக்கு ஏற்படுத்திக் கொடுத்த வேறுபாட்டை, நான் இவர்களுக்குச் செய்து தரக்கூடிய வழி எது என்று ஆராய்கிறேன்; ஆனால் அறியவில்லை”, என்கிறார்.

வ்யாக்யானம் - (அரவணையாய் அம்மானே) இவற்றினுடைய ரக்ஷணார்த்தமாகத் திருவந்தாழ்வான் மேலே திருப்பாற்கடலிலே கண்வளர்ந்தருளி, இவற்றினுடைய ரக்ஷணம் உன் பேறாம்படியான குடல்துடக்கையுடையவனே! மெய்யான குடல்துடக்கிறே இவற்றுக்கு இவனோடு. இவனுடைய பொய்யோடு மெய்யோடு வாசியற இவனுக்கு இரண்டும் உடலாயிருக்கும் ரக்ஷிக்கைக்கு. (கூமாறே விரை) ஸுலபனாய் இவற்றினுடைய ரக்ஷணார்த்தமாகத் திருப்பாற்கடலிலே கூக்குரல் கேட்கக்காகக் கிட்டி வந்து கிடக்கிற நீ, நான் உன் திருவடிகளை வந்து கிட்டும்படி என்னை அழைத்துக் கொள்கையிலே விரையவேணும். இப்படி விரைய வேண்டுகிறதென்? என்னில், (கண்டாய்) என்னைக் கண்ட உனக்கு விரையாதே யிருக்கலா யிருந்ததோ? பாராயென்று தம் வடிவைக் காட்டுகிறார். “ஏஹி பச்ய சரீராணி” என்னுமாபோலே.

விளக்கம் - (அரவணையாய் அம்மானே) – இவற்றை எப்படிக் காப்பாற்றுவது என்ற சிந்தனையின் விளைவாக ஆதிசேஷன் மீது திருப்பாற்கடலில் கண்வளர்ந்தருளி, இவற்றை காப்பாற்றுதல் என்பதை உனக்குப் பேறாக எண்ணும்படியான உறவுமுறை கொண்டவனே! இவனுடன் இவற்றுக்கு உள்ள சரீர ஸம்பந்தம் என்பது மெய்யானது ஆகும். “ஆயுதம் எடுக்கமாட்டேன்” என்று கூறிவிட்டு யுத்தத்தில் ஆயுதம் எடுத்த பொய் மற்றும் “சரணம் அடைந்தவரைக் காப்பேன்” என்று இராமாவதாரத்தில் காண்பித்த மெய் என்பதான வேறுபாடுகள் ஏதும் இன்றி இவனுக்கு இந்த இரண்டுமே காப்பாற்றுவதற்கு ஏற்ற நிலைகளாக உள்ளன. (கூமாறே விரை) – இவற்றைக் காப்பாற்றும்விதமாக, இவற்றின் கூக்குரல் கேட்கவேண்டும் என்பதற்காகத் திருப்பாற்கடலில் அருகாமையில் வந்து கிடக்கும் நீ, உனது திருவடிகளை நான் வந்து அடையும்படியாக என்னை

அழைத்துக் கொள்ளும்போது விரையவேண்டும். ஆனால் இவ்விதம் விரைவாக ஏன் வரவேண்டும்? இதற்கு விடை அளிக்கிறார். (கண்டாய்) - என்னை இந்த நிலையில் கண்ட பின்னரும் விரைந்து வராமல் உன்னால் இருக்க முடிந்ததோ? “கண்டாய்” என்று தம் வடிவைக் காண்பிக்கிறார். ஆரண்யகாண்டம் (6-16) – ஏஹி பச்ய சரீராணி - இராமனிடம் முனிவர்கள், “ராஷ்ஸர்களால் பீடிக்கப்பட்ட எங்கள் சரீரத்தைக் காண்பாயாக”, என்றார்கள் - என்பது போன்று உரைக்கிறார்.

வ்யாக்யானம் – “ஆனாலும் அநாதிகாலம் நீர் பிரியில் தரியாதே போந்த உடம்பும் உற்றாரும்ன்றோ?”, என்ன; (அடியேனைக் குறிக்கொண்டே) இந்த லோகயாத்ரையால் செல்லாதபடியாயிருக்கிற என் வாசியைத் திருவுள்ளம் பற்றியருள வேணும். உன் திருவடிகளில் ஸம்பந்தமறிந்தவன்று தொடங்க உன்னோபாதி பராநர்த்தம் பொறுக்கமாட்டாதபடியான என் வாசியைத் திருவுள்ளம் பற்றியருள வேணுமென்னுதல். “கூமாறே விரை கண்டாய்” என்னுங்காட்டில், பராநர்த்தம் பொறுக்கமாட்டாரென்னுமிடம் தோற்றுமோ? என்னில்; இவையென்ன உலகியற்கையென்று இந்த லோகயாத்ரையை அநுஸந்தித்து வெறுத்து, என்னை அங்கே அழைக்க வேணுமென்கையாலே தோற்றுமிறே.

விளக்கம் – இதனைக் கேட்ட ஸர்வேச்வரன், “ஆனால் எல்லையற்ற காலமாக, உம்முடைய ஆத்மா பிரிந்தால் தாங்க இயலாதபடி உள்ள உமது இந்தச் சரீரமும், உமக்கு உற்றார் போன்று அல்லவோ உள்ளது?”, என்றான். இதற்கு விடை அளிக்கிறார். (அடியேனைக் குறிக்கொண்டே) - இந்த உலகியல் விஷயங்களில் ஈடுபாடு கொள்ளாதபடி உள்ள எனது வேறுபாட்டை நீ திருவுள்ளம் கொள்ளவேண்டும். உனது திருவடிகளில் எனக்கு உள்ள பந்தம் குறித்து அறிந்த நாள் முதலாக, உன்னைப் போன்று மற்றவர்கள் துக்கத்தைப் பொறுத்துக் கொள்ள இயலாதபடி உள்ள எனது வேறுபாட்டை நீ உனது திருவுள்ளத்தில் கொள்ளவேண்டும். ஆனால் “கூமாறே விரைகண்டாய்” என்பதைக் காட்டிலும், “மற்றவர்களுடைய துக்கம் பொறுக்க இயலாதவர்” என்பது வெளிப்படுமோ என்பதற்கு விடை கூறுகிறார். “இவை என்ன உலக இயற்கை” என்று, இந்த உலக

வாழ்வை வெறுத்து, “என்னை அழைத்துக் கொள்ளவேண்டும்” என்று கூறுவதால், இந்தக் கருத்து வெளிப்படுகிறது.

4-9-3 கொண்டாட்டும் குலம் புனைவும் தமருற்றர் விழுந்தியும்

வண்டார் பூங்குழலாரும் மனையொழியவுயிர் மாய்தல்

கண்டாற்றேனுலகியற்கை கடல்வண்ணா! அடியேனைப்

பண்டே போற்கருதாது உன்னடிக்கே கூய்ப்பணி கொள்ளே

பொருள் - செல்வம் காரணமாக மற்றவர்களால் ஒருவர் மீது ஏறிட்டுக் கூறப்படும் கொண்டாட்டங்கள், இல்லாத குலப்பெருமையை ஏறிட்டுக் கொண்டு வந்ததாகிய போலி குலப்பெருமைகள், ஒருவருடைய செல்வத்தைக் கண்டு அவரை அண்டி நிற்கும் உறவினர்கள் மற்றும் ஸம்பந்திகள், இவை அனைத்திற்கும் காரணமாக உள்ள செல்வம், இதனை விளைவாக ஏற்றுக் கொண்ட வண்டுகள் தங்கியுள்ள மலர்கள் சூட்டப்பட்ட கூந்தல் கொண்ட மனைவி, இன்பமாக இருக்கலாம் என்று கருதியபடி உள்ள வீடு ஆகிய அனைத்தும் உள்ளபோது, உயிர் பிரிதல் என்பதான இந்த உலக இயற்கையை என்னால் பொறுக்க இயலவில்லை. கடல் போன்ற அளவற்ற வடிவழகு கொண்டவனே! உனது இந்த வடிவழகில் தோற்றுப்போய் உனக்கு அடிமையாகப் புகுந்த என்னை, உன்னைப் பிரிந்து அழைத்த முன்பு காலம் போன்று எண்ணாமல், உனது திருவடிகளில் சேரும்படியாக அழைத்து, அடிமை கொள்ளவேண்டும்.

அவதாரிகை – “ஆபிஜாத்யாதிகளெல்லாம் கிடக்க, இவை முடிகிறபடியைக் கண்டு பொறுக்க மாட்டுகிறிலேன்; து:க பந்தமில்லாத உன் திருவடிகளிலே அடிமை கொள்ள வேணும்”, என்கிறார்.

விளக்கம் – “பிறந்தகுலம் போன்ற பலவும் அப்படியே உள்ளபோதிலும், உயிர்கள் அனைத்து அழிவதைக் கண்டு என்னால் பொறுக்க இயலவில்லை. ஆகவே துக்கம் ஏதும் இல்லாத உனது திருவடிகளில் என்னை அடிமை கொள்ளவேண்டும்”, என்கிறார்.

வ்யாக்யானம் - (கொண்டாட்டும்) - முன்பு “இன்னான்” என்று அறியவொண்ணாதபடி அவஸ்துவாய்ப் போந்தானொருவன் அல்பம் ஜீவிக்கப்புக்வாறே “முதலியார்” என்றாற் போலே சொல்லுவர்கள். “பயிலுந்திருவுடையார்” என்றிறே தாங்கள் கொண்டாடும் விஷயம். (குலம்புனைவும்) ஜீவிக்கப் புக்வன்று தொடங்கி இவனுக்கு ஒரு குலமுண்டாகத் தொடுத்துச் சொல்லுவர்கள். (தமர்) - “அவன்தமர்” என்று இவர்களுக்குத் தமர் புறம்பேயிறே. முன்பு, “இவனோடு நமக்கு ஒருறவு உண்டாகச் சொல்லுமது நமக்குச் சாலத்தண்ணிது” என்று போனவர்கள், இவன் ஜீவித்தவாறே உறவு சொல்லிக்கொடு வந்து கிட்டுவர்கள். (உற்றார்) முன்பு “இவனோடு ஸம்பந்திக்கை தரமன்று; நிறக்கேடாம்” என்று போனவர்கள், இப்போது “இவனோடே ஒரு ஸம்பந்தம் பண்ணினோமாக வல்லோமே” என்று ஆதரித்து மேல் விழாநிற்பர்கள். (விழுந்தியும்) நினைவின்றிக்கே யிருக்கச் செய்தே, சருகிலை திரளுமாபோலே சீரியநிதி வாராக் கைப்புகுருமே; அதுக்குப் போக்கடி காணாமையாலே செய்வதறியாமை அத்தையிட்டு ஒரு ஸ்தீரைய ஸ்வீகரிக்கும். அவள்தான், வண்டார் பூங்குழலாளாயிற்று. இவள் செவ்வி வண்டே புஜித்துப் போமித்தனை போக்கித் தான் புஜிக்கமாட்டான். போக யோக்யதையில்லாத பருவத்திலேயாயிற்று ஸ்வீகரிப்பது. “சேலேய் கண்ணியரும் பெருஞ்செல்வமும் நன்மக்களும் மேலாத் தாய் தந்தையும்” இவையெல்லாம் ஏகவிஷயமிறே தமக்கு. (மனையொழிய) அவளுக்கும் தனக்கும் ஏகாந்தம் அநுபவிக்கைக்கு, தன் இயற்றியெல்லாங் கொண்டு பலநிலமாக அகத்தையெடுக்கும். (உயிர் மாய்தல்) இவை குறியழியாதிருக்க, இவளைக் கூட்டோடே கொடுத்து, இப்படி பாரித்த தான் முடிந்து கொடு நிற்கும். (கண்டாற்றேன் உலகியற்கை) இப்படிப்பட்ட லோகயாத்ரை என்னாற் பொறுக்கலாயிருக்கிறதில்லை.

விளக்கம் - (கொண்டாட்டும்) - முன்பு ஒருவரை “இன்னான்” என்று அடையாளம் காண்பித்துக் கூற முடியாதபடி இருக்கக்கூடும்; ஆனால் அவருக்குச் சிறிது செல்வம் சேர்ந்தவுடன் “முதலியார்” என்று கொண்டாடுவார்கள். ஆனால் ஸர்வேச்வரனுடைய அடியார்கள் என்று கொண்டாட வேண்டியிருக்க, இவ்விதம் கொண்டாடுகிறார்களே என்கிறார். திருவாய்மொழி (3-7-1) - பயிலுந்திருவுடையார் - என்னும்படியாக அல்லவோ கொண்டாடும் விஷயம்

உள்ளது? (குலம் புனைவும்) - நன்றாக வாழத் தொடங்கியவுடன் அவனிடம் சென்று, அவனுக்கு ஒரு குலத்தை உண்டாக்கி, அதனை அவனுக்குரியதாக உரைப்பார்கள். (தமர்) - “அவனுடைய உறவினர்கள்” என்று இவர்களுக்கான உறவுமுறைகள் முன்பு இவனைத் தவிர மற்றவர்களிடமே இருந்தன. முன்பு, “இவனுடன் நமக்கு உறவு உள்ளது என்று கூறுவது மிகவும் தாழ்ந்தது ஆகும்”, என்று கூறி அகன்று சென்றனர்; ஆனால் இவனுக்கு இப்போது இவனுக்கு இந்த வாழ்வு வந்தவுடன் அருகில் வருவர். (உற்றார்) - முன்பு, “இவனுடன் ஸம்பந்தம் கொள்வது என்பது நமக்கு தரமல்ல, நமக்குத் தரக்கேடு ஆகும்”, என்று கூறினார்கள்; ஆனால் இப்போது, “இவனுடன் நாம் ஸம்பந்தம் செய்து கொண்டால் வலிமையே ஆகும்”, என்கிறார்கள். (விழு நிதியும்) - காய்ந்த சருகுகள் ஒன்றாகச் சேர்வது போன்று, செல்வத்தைக் குறித்த எண்ணம் இல்லாத போதிலும், சீரிய செல்வம் வந்து சேரும். அந்தச் செல்வத்தை எவ்விதம் பயன்படுத்துவது என்பது அறியாமல், “தர்மத்திற்கு ஏற்ப ஒரு பெண்ணை மணக்கவேண்டும்” என்பது அறியாமல், அந்தச் செல்வத்தை முன்னிறுத்தி ஒரு பெண்ணை ஏற்பான். அவள் வண்டுகள் நிறைந்த மலர்கள் சூட்டப்பட்ட கூந்தல் கொண்டவன் ஆகிறான். அவளை அந்த வண்டுகள் அனுபவித்துப் போகும் அல்லாமல் இவன் அனுபவிக்கமாட்டான். ஏன்? காரணம், இன்பத்தை நுகர்வதற்குத் தகுதியில்லாத வயதில் அல்லவோ இவன் அவளைத் திருமணம் செய்து கொள்கிறான்! திருவாய்மொழி (5-1-8) - சேலேய் கண்ணியரும் பெருஞ்செல்வமும் நன்மக்களும் மேலாத் தாய் தந்தையும் - என்பதற்கு ஏற்ப, அனைத்தும் இவருக்கு ஸர்வேச்வரனே ஆவான் அல்லவோ? (மனையொழிய) - அவளுக்கும் தனக்கும் தனியாக அனுபவிப்பதற்காக தனது செல்வம் அனைத்தையும் திரட்டி பல நிலங்களாக வீட்டைக் கட்டி முடிப்பான். (உயிர் மாய்தல்) - இவை அனைத்தும் அப்படியே உள்ளபோது, அவளை அந்த வீட்டுடன் அளித்து, இவ்விதம் பாதுகாத்தபடி நின்ற அவன் முடிந்து போவான். (கண்டு ஆற்றேன் உலகு இயற்கை) - இப்படிப்பட்ட உலக இயற்கையை என்னால் பொறுக்க முடியவில்லை.

வ்யாக்யானம் - (கடல்வண்ணா) இந்த லோகயாத்ரையின்படியன்றிக்கே, அனுபவிக்கலாவதும் ஒருபடியுண்டே. இவர்கள் து:காநுஸந்தாந்ததால் வந்தக் லேசந் தீர ச்ரமஹரமான உன் வடிவைக் காட்டியருளாய். (அடியேனைப் பண்டே

போல் கருதாது) “பொய்நின்ற ஞான”த்தில், “இந்நின்ற நீர்மையினியாமுறாமை” என்றவளவாக என்னைத் திருவுள்ளம் பற்றவொண்ணாது. இதர விஷயங்களினுடைய தோஷதர்சனம் பண்ணிச் சொல்லுகிறவளவன்றிறே, பகவத் விஷயத்தில் அவகாஹித்துச் சொல்லுகிறது. சிற்றாள் கொண்டார், “இவர்க்காகில் இது சேர்க்கைப் பல்லி போலே பணியன்றோ என்றிருக்க வொண்ணாது”, என்றாராம். அன்றிக்கே, கீழ் உன்னைப் பிரிந்து நான் கூப்பிட்ட அவ்வளவாக நினைக்கவொண்ணாது, பராநர்த்தங் கண்டு கூப்பிடுகிற இத்தை. (உன் இத்யாதி) உன் திருவடிகளிலே அழைத்து என்னை அடிமை கொண்டருளவேணும். உன் திருவடிகளிலே அழைத்தாலும், அடிமைச் சுவடு அறியிலிறே நான் மீளாதொழிவது; ஆன பின்பு, என்னை நித்ய கைங்கர்யங் கொண்டருள வேணும். (கூய்ப் பணி கொள்ளே) “சோற்றையிட்டுப் பணி கொள்” என்னுமாபோலே.

விளக்கம் – (கடல் வண்ணா) - அத்தகைய உலக இயற்கையின்படி அல்லாமல் அனுபவிக்க வேறு ஒரு வழியும் உள்ளது. இவர்களுடைய துக்கத்தை எப்போதும் எண்ணியபடி உள்ளதால் வந்த துன்பம் நீங்கும்விதமாக, களைப்பை நீக்கக்கூடிய உனது திருமேனியைக் காண்பித்து அருளாய். (அடியேனைப் பண்டே போல் கருதாது) - திருவிருத்தம் (1) – பொய் நின்ற ஞானம் – என்ற பாசுரத்தில், “இந்நின்ற நீர்மை இனி யாம் உறாமை” என்பதை மட்டுமே கருத்தில் கொண்டு நிற்கக்கூடாது. வேறு என்ன செய்யவேண்டும்? மற்ற விஷயங்களில் உள்ள தோஷங்களைப் பார்த்து உரைக்கின்ற சொற்கள் போன்று பகவத் விஷயத்தில் ஆழ்ந்த ஈடுபாடு கொண்டு உரைக்கும் சொற்கள் இருக்காது அல்லவோ? சிற்றாள் கொண்டார் என்பவர், “மரக்கதவின் நிலையில் உள்ள பல்லியானது ஒரே போன்று பலமுறை ஓசை எழுப்பியபடியே இருக்கும். இவருக்கும் அது போன்று கூறியபடி இருத்தல் என்பதையே பணியாக கொண்டிருக்கமுடியாது”, என்றார். அல்லது வேறுவிதமாகவும் கூறலாம். “உன்னைப் பிரிந்து அழைத்தேன் என்றுடன் நீ நின்றுவிடாமல், மற்றவர்கள் துன்பத்தைக் கண்டு பொறுக்க இயலாமல் அழைத்த இந்தக் கூக்குரலை” என்றும் பொருள் கூறலாம். (உன் இத்யாதி) - உனது திருவடிகளிலே என்னைச் சேர்த்துக் கொண்டருளவேண்டும். உனது திருவடிகளில் நீ என்னைச் சேர்த்து கொண்டாலும், கைங்கர்யத்தின் சுவை அறிந்தால் அல்லவோ நான் அந்த இடத்திலிருந்து அகலாமல் இருப்பேன்? ஆகவே

நீ என்னை எப்போதும் கைங்கர்யத்தில் ஈடுபடுத்த வேண்டும். (கூய்ப் பணி கொள்ளே) - “உணவை அளித்து வேலை வாங்கவேண்டும்” என்பது போன்று ஆகும்.

ஸ்வாமி நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்
ஸ்வாமி நம்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்
ஸ்வாமி வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்
...தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்வாமி ஆளவந்தார் அருளிச் செய்த

ஸ்தோத்ர ரத்னம்

இதற்கு ஸ்வாமி பெரியவாச்சான்பிள்ளை

அருளிச் செய்த வ்யாக்யானம்

(பகுதி - 31)

9. கிருச ஏஷ சக்தி அதிசயேந ந தே அநுகம்ப்ய:

ஸ்தோதா அபி து ஸ்துதி க்ருதேந பரிச்ரமேண

தத்ர ச்ரம: து ஸுலப: மம மந்த புத்தே:

இதி உத்யம: அயம் உசித: மம ச அப்ஜநேத்ர

பொருள் - மேலும் உன்னைத் துதிக்கின்ற நான், எனது சக்தியின் மிகுதி காரணமாக, உன்னால் இரக்கம் கொள்ளத்தக்கவன் அல்லன். ஆனால் இந்தத் துதியால் உண்டாகும் களைப்பு காரணமாக இரக்கம் கொள்ளத்தக்கவன் ஆவேன். சிவந்த திருக்கண்கள் கொண்ட திருமாலே! இவ்விதம் உள்ளபோது, அற்பமான புத்தி கொண்ட எனக்கு மிகவும் எளிதாகக் களைப்பு ஏற்படும். ஆகவே எனக்கு இந்த முயற்சி தகுதியானது ஆகும்.

அவதாரிகை - ப்ரஹ்மாதிகளிற்காட்டில் எனக்கு ஸ்தோத்ரத்தில் இழிகைக்கு அதிக ஹேது உண்டு என்கிறார். பரக்கப் புகழ்கை ஈச்வரானுக்ரஹ ஹேதுவன்றிக்கே, ஸ்துதி க்ருதமான பரிச்ரமம் அனுக்ரஹ ஹேதுவாம்படி சீலவானாகையாலே, மந்தபுத்தியான எனக்கு அந்த ச்ரமம் ஸுலபமாகையாலே அவர்களிற்காட்டில் நான் ஸ்தோத்ராதிகாரி என்கிறார்.

விளக்கம் - நான்முகன் போன்றவர்களைக் காட்டிலும் இந்தத் துதியில் நான் ஈடுபடுவதற்கு அதிகமான காரணம் உள்ளது என்கிறார். மிகுதியாகப் புகழ்வதற்கு ஈச்வரனுடைய அநுக்ரஹம் என்பது காரணம் இன்றி, அந்தத் துதியின் விளைவால் ஏற்படும் களைப்பு என்பது ஈச்வரனுடைய அநுக்ரஹத்திற்குக் காரணமாக உள்ளது. இவ்விதம் அவன் சீலம் கொண்டவனாக உள்ளதால், அற்பமான புத்தி கொண்ட எனக்கு அத்தகைய களைப்பானது விரைவாக ஏற்படுகிறது. எனவே அவர்களைக் காட்டிலும் எனக்கு இந்தத் துதியில் அதிகாரம் உள்ளது என்கிறார்.

ஸ்வாமி ஆளவந்தார் திருவடிகளே சரணம்
ஸ்வாமி பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்
...தொடரும்